

A photograph of a person walking up a snowy mountain slope. In the background, two mountain peaks are visible, with a bright sun or light source positioned between them, creating a lens flare effect. The entire image has a teal or cyan color cast.

PAPRSKY TVÉHO SVĚTLA

JANA HOCHMANNOVÁ / BÁSNĚ

JIŘÍ KRÁČALÍK / FOTOGRAFIE

PAPRSKY TVÉHO SVĚTLA

JANA HOCHMANNOVÁ BÁSNĚ

JIŘÍ KRÁČALÍK FOTOGRAFIE

2016

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být přenášena nebo reprodukována bez předchozího písemného souhlasu držitele práv.

Jana Hochmannová / Jiří Kráčalík

PAPRSKY TVÉHO SVĚTLA

Text: Jana Hochmannová

Fotografie: Jiří Kráčalík

Sazba: Dušan Žárský

V elektronické verzi první vydání

Vydal Dušan Žárský – ŽÁR, www.zar.cz

v roce 2016

ISBN 978-80-86725-78-9

*Životní úspěch by se neměl měřit tím,
kolik jsme si za život koupili nových aut,
kolik jsme vystřídali partnerů
nebo kolik peněz jsme si našetřili.*

*Smysl našeho života je v tom,
kolika lidem jsme pomohli
a učinili je šťastnými.*

Jana Hochmannová
Jiří Kráčalík

PAPRSKY TVÉHO SVĚTLA

*Máš tu moc tady na Zemi
všechno změnit
máš tu moc
poslat nám život a lásku
dokud si budeme svítit
Tvým světlem
nebudeme se bát konce světa.*

MEZI NEBEM A ZEMÍ

*Hledal jsi slunce
v moři mraků,
vyšplhal ses
až na vrcholky skal
a když jsi zavolal: »Slunce, zjev se mi!«
Odpověděl ti kdosi moudrý:
»Spatříš ho dole, na zemi.«
A pak ještě dodal:
»Lidé si občas myslí,
že čím budou výš,
tím více uvidí.
Ale není tomu tak,
člověk musí často sestoupit,
aby viděl.«*

LÁSKA Z MINULÉHO ŽIVOTA

Kdybych se nenarodila podruhé

a už jsme se nikdy nesešli,

neměj mi to za zlé,

byla jsem asi příliš dokonalá.

Bůh dává některým šanci

ještě jednou to tady zkusit.

Odžít si život

třeba několikrát po sobě

jako divadelní představení,

hrát si a přežít.

A pochopit, co jsme tady

dělali špatně.

Jenomže vlastní já

to není role,

to je vážná věc,

pochopit sám sebe,

odstranit své chyby,

stát se realizovanou bytostí,

to je zkouška.

A tak se rodíme znovu

a setkáváme se na stejných místech,

ve stejných postelích a barech

sedíme ve stejných kancelářích

a rozčilujeme se nad malicherností

stejných nadřízených.

Máme stále stejnou vládu

a stejné poslance

a stejně špatné zóny v bytě.

Dokud svůj život neodžijeme

bez chyb, bude se nám pořád stávat,

*že se budeme potkávat se stejnými lidmi
a budeme si pořád připadat,
že žijeme stejné životy a máme
stále stejné partnery.
Dokud se nezměníme sami,
nezmění se nikdo kolem.
Dokud si nezačneme říkat pravdu,
nebude nic fungovat a nikam se nepohneme.
Všechno se změní,
až se pochopíme navzájem.
Že jste to nepochopili?
Na to je ještě dost času, protože právě teď
přišel někdo, kdo už tady jednou byl – nebo ne?
Těší mě, pane –
my už se odněkud známe!*

JAK JSME CHYTLALI HVĚZDY

*Bylo to zrovna v den,
kdy mi soused nabízel
nepravé zlato,
protože neměl na pivo,
neměl už na nic,
ani na chleba pro děti,
a tak jsem mu dala ten svůj.*

*V obchodě se kazilo maso,
hysterie šílených krav
pronikla do mozků zákazníků
až z televize.*

*Nejvíce lidí bylo v Mexiku,
jedli syrečky a kousali se do rtů.
Večer byl báječně smradlavý,
a pak kdosi zavolal,
že je třeba zavřít a jít.
Ale kam?*

*Byl pátek pátého pátý a nebylo kam jít.
Zapálili jsme svíčku
a chytli jsme si do zrcátka pár hvězd.*

LÁSKA

Když mě budeš hledat, nenajdeš mě.

Když mě budeš čekat, nedočkáš se.

Nedělej nic,

nechej zklidnit svoji mysl

a přiletím jako motýl,

sednu si na tvou hlavu,

spadnu do tvého srdce

a rozkvetu jako kytka

ve tvém klínu.

